

end Lyft til at skianere ham. — De Bemærkninger, som det samme ærede Medlem gjorde med Hensyn til Tillegspatenter, vil jeg i en vis Henseende kunne give ham Medhold i; men naar der er truffet en saadan Bestemmelse som den, at der reserveres Hovedopfinderen to Aar til at forbedre sin Opfindelse, saa synes jeg dog, at det er en ret naturlig Bestyttelse, at der gives ham nogle Aar til at gjøre mindre Forbedringer ved Opfindelsen, forinden man giver Andre Patent paa saadanne mindre Forbedringer. Det er noget, som utvilsomt meget hurtigt vil ske, at Folk, der jage efter Patenter — og det ærede Medlem maa være overbevist om, at der er et Publikum, om det end unegtelig kun er lille, som stadig er paa Sagt efter Koncessioner og Patenter — ville søge at gjøre en eller anden lille Forandring ved den vedkommende Gjenstand, derefter løse Patent derpaa og saaledes genere den oprindelige Patenthaver, der muligens allerede selv havde tænkt paa at gjøre en saadan lille Forandring ved sin Opfindelse; thi § 8 ordner jo Retshforholdet mellem de to Parter saaledes, at den ene ikke maa lave Hovedgjenstanden og den anden ikke Forandringen, hvilket følger af, at de hver for sig have deres Patent. Det synes saaledes ikke unaturligt, at der gives vedkommende Hovedopfinder nogle Aar, forinden der kan tages et saadant Tillegspatent paa hans Opfindelse, der vilde genere ham i den fulde Udvi-ling og Forbedring af den Gjenstand, han oprindeligt har taget Patent paa. — Naar det ærede første Medlem for 1ste Kreds (Krieger) udtalte sig om Domstolens vanskelige Stilling i disse Spørgsmaal, saa erkjender jeg fuldstændig det Rigtige i denne Udtalelse, men jeg tror, at man heller ikke maa overse, at Administrationens Stilling nu er meget vanskelig, og at medens hvert Patent nu gjøres til Gjenstand for Overveelse og Bedømmelse af Administrationen, saa vil det være undtagelsesvis, at Patentsager komme frem for Domstolene. Det tør nemlig antages, at Indføsnin-gerne ved at føre Proces om den Slags Ting ville gjøre, at kun meget vanskelig Spørgsmaal af den Art komme for Domstolene. Det er jo ogsaa kun de rent tekniske Spørgsmaal, som det vil have nogen Vanskelighed for Domstolene at afgjøre, medens Afgjøvelsen af de med Patenters Udtagelse forbundne Spørgsmaal jo vil være ganske simpel. Naar f. Ex. Bedkommende, der gjør Indsigelse, paaftaar, at han har gjort Opfindelsen forinden Patentets Udstedelse, saa synes Beviset derfor at bestaa i noget rent Faktisk, som det ikke vil have stor Vanskelighed at dokumentere. Kort sagt, mange af Spørgsmaalene ville ikke frembyde nogen Vanskelighed, og de finere tekniske Spørgsmaal, som jo ere de, der ville frembyde Vanskeligheder for Domstolene, tror jeg meget sjældent ville komme til at foreligge for disse, imedens de i hvert enkelt Tilfælde foreligge for Administrationen. Hertil kommer, at man bringer Administrationen i en saare van-

skelig Stilling, naar man forlanger af den, at den skal udtale sig om, hvorvidt der virkelig foreligger en ny Gjenstand, paa hvilken der bør gives Patent, skjøndt Administrationen ikke har positiv Kundskab om, hvorvidt det virkelig er en ny Opfindelse, og jo mere Industrien og Opfindelserne kompliceres, desto mindre vil Administrationen være i Stand til med Bestemthed at udtale sig om Sligt. Nu er det derhos en Kjendsgjerning, at mange af disse Patenter udstedes med Kongens Underkrift, men det forekommer mig at være lidet passende, at man, efter at et saadant Patent er allehøist underkrævet, kan komme Dagen efter og konstatere, at der foreligger Noget, som der ikke maatte gives Patent paa. Ganske vist gives Patentet altid paa vedkommende Patentsjagers Ansvar for, at det virkelig er noget Nyt, hvorpaa han tager Patent, men desuagtet er den hele Form, hvorunder et Patent gives, saa lidet ønskelig i Tilfælde af, at der gjøres Indsigelse, at man allerede af den Grund bør komme bort fra det Nuværende og lade det blive et Spørgsmaal mellem den, der løser Patentet, og hans Medborger, om der virkelig foreligger et Patenttilfælde eller ikke. For saa vidt det Spørgsmaal blev reist af det samme ærede Medlem, hvorvidt der foreligger Indenrigsministeriet fornødent Materiale til Lurdering af, i hvilken Retning Lovgivningerne gaa med Hensyn til det Spørgsmaal, om der skal finde en Prøvelse Sted eller ikke, da kan jeg kun sige, at saadant Materiale foreligger Ministeriet fuldstændigt, og naar der er fremkommet den Udtalelse paa et Møde i Wien, at den almindelige Mening nu gaar i den Retning, at der bør foretages en Prøvelse, saa har denne Mening i alt Fald ikke kunnet bane sig Vej til de fremmede Lovgivninger. Jeg skal til det eventuelle Udvalg fremsende det Materiale, hentet fra Udlandet, som staar til Indenrigsministeriets Raadighed. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Sagen til det høie Things velvillige Behandling.

Talseren: Jeg beklager meget, at denne Forhandling ikke har givet mig det Udbytte, som jeg havde ventet af den, og som jeg tror, der var Grund til at vente, naar Spørgsmaalet dreiede sig om første Gang her i Landet at etablere en Lovgivning om Patenter. Det forekommer mig dog, at dette Spørgsmaal, hvorvidt Befolkningens Lærv og Industriens Lærv kræve, at man giver Eneret paa industrielle Opfindelser, kunde gjøre Fordring paa nogen Behandling. Som jeg tillod mig at bemærke i mit første Foredrag, tror jeg ikke, at Publikum vilde lide nogen Skade ved, at det hele Patentvæsen blev afføstet; jeg tror tværtimod, at baade Befolkningen og Industrien vilde staa sig godt derved, thi den Sætning, som er bleven opstillet, at man ikke da vilde stride frem med Hensyn til Opfindelserne her i Landet, staar i alt Fald fuldkommen ubevist, hvorimod